

Koneksjonizm

Model obliczeń oparty o połączenia

Kamil Gogola
Tomasz Kubik

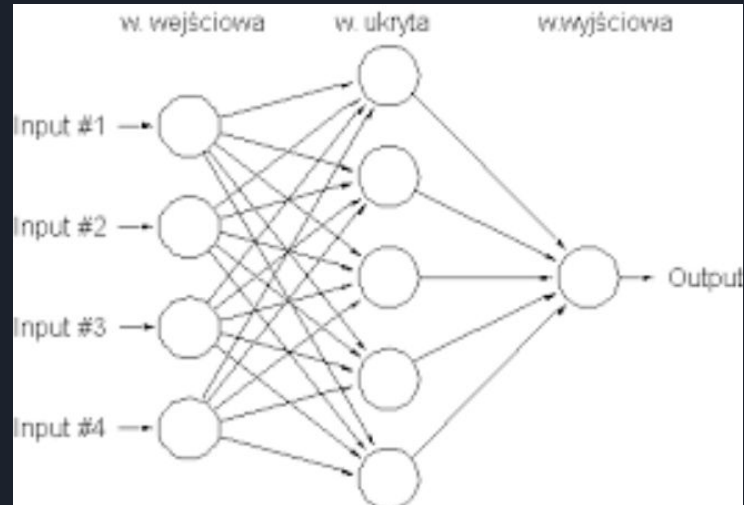
Koneksjonizm

Jest to ruch w kognitywistyce - dziedzinie nauki, która zajmuje się obserwacją i analizą działania zmysłów, mózgu, oraz umysłu a w szczególności ich modelowaniem. Koneksjonizm próbuje wyjaśnić zdolności intelektualne przy pomocy sztucznych sieci neuronowych. Zdaniem koneksjonistów, mózg jest komputerem i bardzo szybko interpretuje on nieprecyzyjną informację sensoryczną.

Sieci neuronowe

Sieci neuronowe to znacznie uproszczone modele mózgu, które składają się z ogromnej ilości jednostek (neuronów) wraz z wagami mierzącymi siłę połączeń pomiędzy jednostkami. Wagi działają jak synapsy (miejsca komunikacji błony kończącej akson z błoną komórkową drugiej komórki nerwowej), które łączą neurony.

Sieci neuronowe

Przeprowadzone eksperymenty na tego typu modelach wykazały umiejętność uczenia się takich czynności jak czytanie, wykrywanie struktur geometrycznych, czy rozpoznawanie twarzy.

Sieci neuronowe

Sieci neuronowe składają się z ogromnej ilości pojedynczych neuronów, które są ze sobą połączone. Jednostki w sieci zwykle podzielone są na trzy klasy: warstwa wejściowa, która odpowiada za otrzymywanie informacji do przetworzenia, warstwa wyjściowej, przechowującej wyniki przetwarzania, oraz warstwy pośredniej zwanej warstwą ukrytą.

Sieci neuronowe a układ nerwowy.

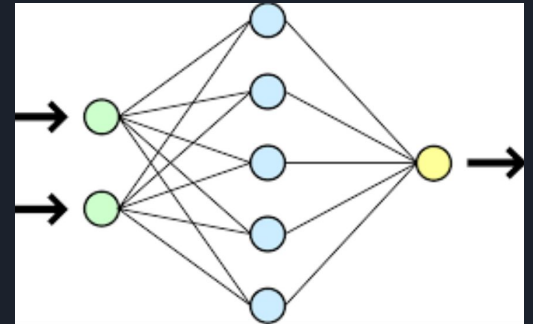
W przypadku gdy sieć neuronowa miała modelować układ nerwowy człowieka to można uznać że:

- jednostki wejściowe byłyby analogiczne do neuronów zmysłów,
- jednostki ukryte byłyby analogiczne do wszystkich innych neuronów

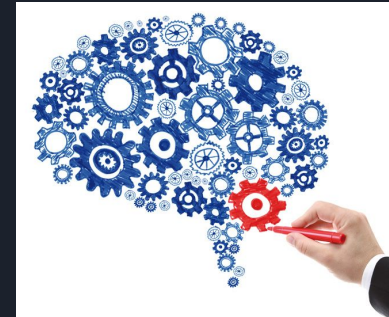
Działanie sieci neuronowej

Sztuczne sieci neuronowe (ANN) składają się z warstw węzłów, obejmujących warstwę wejściową, jedną lub więcej warstw ukrytych oraz warstwę wyjściową. Każdy węzeł (sztuczny neuron) łączy się z innym i ma powiązaną wagę oraz próg. Jeśli wyjście dowolnego pojedynczego węzła przekracza określoną wartość progową, węzeł ten jest aktywowany podczas wysyłania danych do kolejnej warstwy sieci. W przeciwnym razie żadne dane nie są przekazywane do następnej warstwy sieci.

Nauka sieci neuronowej

W procesie uczenia się sieci stawia się przykładowe zadanie (rozpoznawanie kształtów, pisma ręcznego, twarzy, dźwięków itp.), a następnie zgodnie z założoną strategią uczenia modyfikuje się połączenia elementów sieci, a dokładniej współczynniki wagowe połączeń. Uczenie sieci nie przebiega według jednej, wybranej strategii. Jest to raczej postępowanie metodą prób i błędów. Podaje się na wejściu sieci różne wzorce, a sieć na podstawie różnicy wyniku wyjściowego w stosunku do wzorca modyfikuje wagi połączeń.

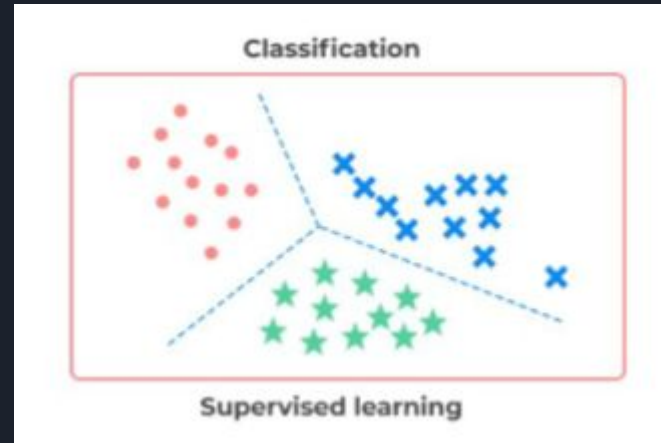

Metoda uczenia sieci

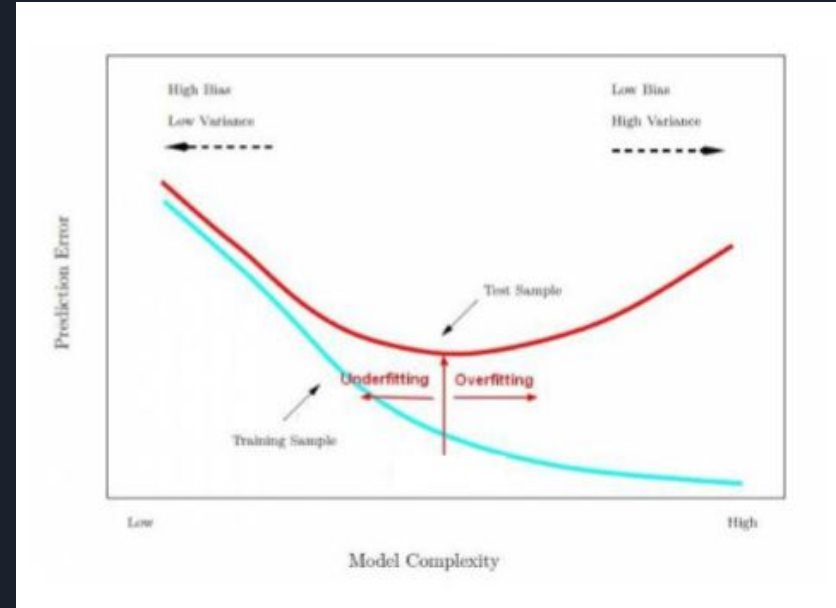
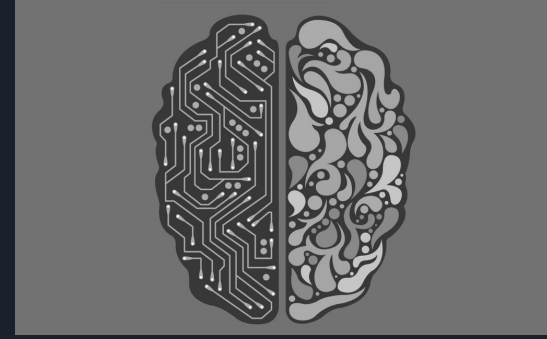
Metody uczenia sieci:

- uczenie bez nadzoru, zwane również „uczeniem bez nauczyciela”, które polega na tym, że sieć, na podstawie zależności w podawanych danych wejściowych, stwarza własne kategorie w celu właściwego rozpoznawania sygnałów wejściowych
- uczenie nadzorowane, zwane również „uczeniem z nauczycielem”, które polega na porównaniu sygnału wyjściowego sieci ze znanymi prawidłowymi odpowiedziami

Trening sieci neuronowej

Odpowiednie wytrenowanie sieci neuronowej jest kluczowym elementem jej właściwego funkcjonowania. Sieć za bardzo wytrenowana nie będzie w stanie rozpoznawać danych zbliżonych do wzorca oraz uogólniać wyników. W swoim działaniu taka sieć neuronowa będzie podobna do algorytmów klasycznych. Sieć za mało wytrenowana będzie z kolei popełniać zbyt dużo błędów, przez co użyteczność takiej sieci będzie znikoma.

Przykłady zastosowania sieci neuronowych

- Pojazdy autonomiczne
- Google Translate
- Rozpoznawanie twarzy
- Układy sterujące

Dziękujemy za uwagę